

Творча тиша

Микола Зеров

О! Нас давно не видно на кону.
Закохані у тишину робітні,
Ми стали скромні, стали непомітні,
Скупі на жест і мову запальну.

Але не кидаймо свого "клену!"
Тим давнім дням борні і кроволитні:
Болото в березні, гроза у квітні —
Все має час і пору уставну.

А по весні приходить гоже літо,
Як хилиться і наливає жито,
І спокій сходить з темно-сірих бань.

Тоді працєю без крику і зупинок,
Хай осторонь од бур і хвилювань
Скиртами твій підноситься ужинок.

12.04.1932